

prof. PhDr. Radek Ptáček, Ph.D, MBA

První psycholog lékařské psychologie v České republice, klinický psycholog a psychoterapeut. Více než 15 let působil jako soudní znalec v oblasti psychologie. Publikoval několik set původních odborných prací, které dosáhly více než 1 000 citací převážně v zahraniční literatuře. Je též autorem 15 monografií se zaměřením na lékařskou etiku a psychologii. Je zakladatelem Národního institutu pro děti a rodinu, z.s., který se věnuje systematické podpoře ohrožených dětí. Problematikou dětí a rodiny se zabývá více než 25 let a v tomto období pracoval s několika tisíci klienty ať již z pozice poradenské, nebo soudně znalecké. V roce 2018 byl prezidentem největšího světového kongresu na ochranu dětí mezinárodní instituce ISPCAN. Problematiku rozpadu rodiny a sporů o děti dlouhodobě přednáší pro soudce, sociální pracovníky a další profese. Jako první publikoval standardy pro znalecké zkoumání v této oblasti. Je členem poradního sboru pro znaleckou činnost v oblasti psychologie při ministerstvu spravedlnosti. Absolvoval řadu odborných stáží v Evropě, USA i Asii. Je řešitelem mnoha vědeckých i sociálních grantů.

Ondřej Buddeus

Spisovatel, překladatel, editor a pedagog. Absolvoval FFUK v oborech překladatelství – němčina a nordistika, kde také obhájil doktorskou práci. V současnosti působí na Akademii výtvarných umění v Praze. Byl šéfredaktorem literárního časopisu *Psí víno*, vedl státní agenturu České literární centrum. Zabývá se teoreticky i umělecky možnostmi textového vyjádření, teorií básnických textů a oblastí fikčnosti v literatuře. Spolu s Markétou Magidovou vydal monografii *Třídít slova. Literatura a konceptuální tendence 1949–2015* (tranzit.cz, 2015). Je nositelem Ceny Jiřího Ortena (2013) za knížku *Rorýsy* (Fra, 2012) a spolu s Davidem Böhmem získal mimo jiné také ocenění *Magnesia Litera* v kategorii dětská kniha za titul *Hlava v hlavě* (Labyrint, 2013). Autorsky se pohybuje napříč žánry i médii, často spolupracuje se současnými umělci. Jeho posledním beletristickým titulem byla sbírka *Zóna* (Rubato, 2017), v roce 2021 sestavil esejistickou knihu *Je to jízda. O svobodě na kole ve městě a krajině* (Paseka). Je členem Asociace spisovatelů.

Adéla Součková

Její stěžejním vyjadřovacím prostředkem je kresba a text, prostor mezi nimi, vyjadřuje se ovšem také prostřednictvím performancí a objektových instalací nebo videa. Ve své tvorbě tematicky čerpá z napětí vztahu přírody a kultury, ze starých mytologií a archetypů, ale i z aktuálních diskusí na téma ekologie nebo feminismu. Pravidelně vystavuje především v nezávislých galeriích v Česku a v Německu. Svou tvorbu představila například v *Kupferstichkabinett* v SKD v Drážďanech, *TRAFO* ve Štětíně, *Kim?* v Rize, *Bozar* v Bruselu, *Domě umění města Brna*, v galerii *Label201* v Římě, v galerii *Zwitschermaschine* a *Guardini Stiftung* v Berlíně nebo v *MWW Muzeum Współczesne* ve Wroclawi. V roce 2018 byla finalistkou Ceny Jindřicha Chalupického, 2014 a 2015 byla finalistkou Ceny kritiky za mladou malbu. Vydala tři autorské knihy. Je absolventkou Akademie výtvarných umění v Praze (Ateliér malířství II/škola Vladimíra Skrepla, předtím Jitky Svobodové) a Hochschule für Bildende Künste v Drážďanech (ateliér Ulrike Grossarth). Adéla v roce 2017 absolvovala rezidenci v *Art in General* v New Yorku a v *Sesama* v Indonésii, v roce 2019 v *Awagami Factory* v Japonsku, *Silk Museu* v Gruzii a v *Hablar en Arte* v Madridu. Žije a pracuje v Praze.

Pavel Bušta

Otec, spisovatel, copywriter, příležitostný recenzent. Narodil se v roce 1991 v Praze. Je autorem dvou povídkových knih, dvou sbírek poezie a fantaskní novely Lobotomík. Za knihu Sigmundovy můry získal nominaci na ocenění Magnesia Litera 2016 v kategorii Próza. Když zrovna nepíše, vyráží na dlouhé pochody, běhá, zajímá se o různé bizarnosti a vyhledává tvorbu umělců z Británie a Irska.

Ivana Lomová

Cesta Ivany Lomové k malířství trvala dlouho a vyhnula se obvyklému školení na malířské akademii. Vystudovala architekturu, od konce 80. let se věnovala ilustraci, komiksu, zabývala se kreslením filmem a grafice, než se naplno obrátila k malbě. Její soustředěná práce stojící mimo hlavní proudy a aktuální módní trendy uměleckého světa dokládá, že dobré malířství ani dnes neztratilo nic ze své schopnosti odkrývat hlubší dimenze viditelného světa.

Její tvorba je obvykle řazena do širokého proudu realismu, stěží však mluvit o prostém realismu přesto, že autorka vychází z fotografie. Ve výsledku jsou její obrazy spíše interpretací než popisem viděného. Transponuje, vybírá, přidává a vynechává, přičemž zapojuje vlastní fantazii, prožitky a emoce. Vytváří tak malby, jež se noří hlouběji než fotografie. Nic není jen povrch, slupka, vždy lze jít za... až do neznáma. Proniká skrze formu a odkrývá podpovrchová sdělení. Nesnadno přesně pojmenovat, co že nás to přesně uhrane při pohledu na její plátna.

Její tvorba se odvíjí v malířských cyklech. Dětství, interiéry, kavárny, galerie, prostředí vlaků, pláže, město... Často zobrazuje všední život, banální situace, každodennost, nic mimořádného. Její přístup a vztah k jednotlivým tématům je pozoruhodně soustředěný a vnitřně konzistentní. Ticho, samota, mýjení, plynutí času, prázdno. Za zdánlivě popisným realismem výjevů se otvírají mnohočetné významy.

Petra Dvořáková

Vstoupila do povědomí čtenářů knihou rozhovorů Proměněné sny (2006), za kterou obdržela cenu Magnesia Litera. Pozornost si získaly i její další tituly – biograficky laděný Já jsem hlad (2009) a Síť – příběhy (ne)sebevědomí (2016). Kniha Julie mezi slovy (2013) byla oceněna Zlatou stuhou za nejlepší beletristickou knihu pro mládež. Pro mladé čtenáře napsala také Flouk a Lila (2015) a Každý má svou lajnu (2017). Román Dědina (2018) se zařadil mezi nejprodávanější a nejocenenější tituly české prózy. Svou pozici autorky bestsellerů potvrdila románem Chirurg (2019) z lékařského prostředí. V roce 2020 vyšel zatím poslední román Vrány a nové rozšířené vydání Julie mezi slovy.

Agnieszka Pátá Oldak

Pochází z Polska, vystudovala grafiku a sochařství na střední umělecké škole, pak se odstěhovala do České republiky, kde absolvovala scénografii na DAMU u prof. Jany Zbořilové, obor Kostým a maska. Od svých dvaceti let žije a pracuje v České republice. Jako scénografka a kostýmní výtvarnice se podílela na několika desítkách divadelních inscenací po celé republice. Kromě divadelní činnosti se věnuje i filmu, módním přehlídkám, videoklipům a výtvarnému umění. Účastní se autorských výstav (grafika, malba) u nás i v zahraničí.